U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **M. R.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 1191/40a, Olomouc, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Ing. P. D.**, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 10. 2010, č. j. 22 A 25/2010 - 77,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 21. 10. 2010, č. j. 22 A 25/2010 – 77 rozhodl, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 22. 3. 2010, č. j. KUOK/26110/2010 pokračuje na místě zemřelé žalobkyně s M. R.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel (v řízení před krajským soudem osoba zúčastněná na řízení) kasační stížnost z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že krajský soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 22. 11. 2010, č. j. 22 A 25/2010 - 85, aby ve lhůtě jednoho měsíce předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, případně aby ve stejné lhůtě předložil doklad o svém ukončeném vysokoškolském magisterském právnickém vzdělání, nebo má – li za to, že jsou u něj splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, ve stejné lhůtě požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů na náklady státu. Krajský soud rovněž stěžovatele poučil, že pokud nebude uvedený nedostatek přes výzvu odstraněn, kasační stížnost bude odmítnuta. Tato výzva byla stěžovateli doručena vhozením do domovní schránky (ust. § 50 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s ust. § 42 odst. 5 s. ř. s.) dne 24. 11. 2011, ale stěžovatel na ni nereagoval.

Nejvyšší správní soud poté, co mu byla kasační stížnost spolu se spisem předložena, vrátil spis krajskému soudu s tím, že dosud nebyl zaplacen soudní poplatek. Poté co stěžovatel k výzvě krajského soudu soudní poplatek zaplatil, krajský soud se už otázkou právního zastoupení stěžovatele nezabýval.

Za této procesní situace Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 11. 7. 2011, č. j. 7 As 1/2011-117 opakovaně vyzval, aby ve lhůtě 14 dnů doručil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti a současně jej podle § 36 odst. 1 s. ř. s. poučil o možnosti ustanovení zástupce z řad advokátů soudem na náklady státu a dále o tom, že pokud nebude uvedený nedostatek odstraněn, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno vhozením do domovní schránky dne 14. 7. 2011. Ani na tuto opětovnou výzvu stěžovatel nereagoval.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Z citovaného ustanovení vyplývá, že povinné zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu je zvláštní podmínkou řízení, jejíž nedostatek lze odstranit, ale bez jejíhož splnění nelze ve věci meritorně rozhodnout. Jelikož stěžovatel přes opakované výzvy nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, ani neprokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, nebo má zaměstnance (členy), kteří by za něj jednali nebo jej zastupovali, a kteří by měli takové vzdělání, neodstranil nedostatek podmínky řízení, který brání pokračování v řízení.

Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů usnesením kasační stížnost stěžovatele podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) za použití ust. § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. srpna 2011

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu